

[Christophersen.]

afgift i februar måned, og 1. marts blev der pålagt dem yderligere 2 dyrtidsportioner. Enhver kan selvfølgelig se, hvor vi bevæger os hen, hvis der nu oven på dette skal lægges lønstigninger, som ligger ud over de 2 pct., som i august blev fastsat som et maksimum. Det fører til en yderligere svækkelse af virksomhedernes konkurrenceevne, det fører til større arbejdsløshed, det fører til større gæld til udlandet, og det fører til stærkere inflation med alt, hvad det så videre trækker med sig.

Hvad var det, de 2 pct. i august betød? Ja, i august måned var der, så vidt jeg erindrer, ikke nogen tvivl om, hvordan de 2 pct. skulle opfattes; de skulle opfattes sådan, at fra niveauet 1. marts 1977 til niveauet 1. marts 1978 måtte en gennemsnitsløn kun stige med 2 pct. plus 2 dyrtidsportioner inklusive lønglidning osv. Altså måtte en løn på 35 kr., som vel er en gennemsnitsløn, stige til 35 kr. 70 øre plus to dyrtidsportioner i løbet af det år.

Hvordan ser så det lovforslag ud, som vi her behandler? Ja, det indeholder en lang række stigninger, generelle stigninger, stigninger i feriepenge, specielle krav, et lavtlønstillæg, som derudover har særlige virkninger, og til alt dette skal man så lægge den almindelige risiko for en fortsat lønglidning.

Selv hvis man anvender modregningsregler, selv hvis man regner lavt, betyder alt dette efter vores opfattelse, at de 2 pct. ikke kan holde. Det bliver efter vores opfattelse ikke 2 eller 3, men snarere 4-5 eller måske endda 6 pct. om året plus de 2 dyrtidsportioner, vi her taler om. Kun hvis man anvender ganske særlige beregningsmetoder, kun hvis man anlægger helt urealistiske vurderinger af, hvordan lavtlønsforhøjelsen vil virke, og kun hvis man regner med, at lønglidningen helt standser, kan man klemme sig ned på de 2 pct. En realistisk vurdering af det forslag, vi her står med, viser, at vi kommer op på et højere tal.

Det var præcis, hvad vi advarede imod i august måned. Vi sagde dengang, at dette var en urealistisk måde at føre indkomstpoltik på, og vi foreslog dengang, at man gik en helt anden vej. Vi sagde: lad os i stedet for en lavtlønsordning, som vil kunne lukke en række arbejdspladser, løse problemerne for de lave indkomster over en anden skattepolitik, måske også over en anden socialpolitik. Lad os i ste-

det for dyrtidsportioner og generelle lønstigninger give almindelige skattelettelser. Det havde været en langt fornuftigere måde at gribe det an på; det tror jeg flere og flere nu kan se. Men nu er vi altså nået til det punkt, hvor regeringen kommer med et forslag om at ophøje mæglingsforslaget til lov. Der må ikke rettes i det, det skal gennemføres i fuldkommen uændret form. Man taler om risikoen for konflikt, men man taler meget lidt om, hvad gennemførelsen af dette forslag vil betyde på længere sigt. Efter vores opfattelse er der ikke megen tvivl om, hvad det betyder. Det betyder en svækket konkurrenceevne for mange danske virksomheder, det betyder, at mange mindre virksomheder får vanskeligheder, det betyder, at det bliver sværere at få mange unge mennesker i arbejde, og det betyder måske ikke mindst, at når vi når frem til 1. marts 1979, ligger der nogle endnu større problemer og venter på os. I dette mæglingsforslag skubber man bare vanskelighederne foran sig, så når der er gået 2 år, ligger der 3 eller 4 dyrtidsportioner, der pludselig skal udbetales, og så står virksomhederne over for et mægtigt spring i deres omkostninger. Hvem tør disponere på det grundlag? Hvem tør virkelig hævde, at dette er en effektiv form for omkostningspolitik?

Hvis dette mæglingsforslag gennemføres, bliver opgaven for folketetinget i den kommende tid at gennemføre andre former for omkostningsdæmpning, så bliver opgaven at føre en helt anden erhvervs politik, så bliver opgaven på en helt anden måde at gribe ind over for de voksende valutatab. Det betyder simpelt hen, at i stedet for at man nu ligesom får et grundlag for en økonomisk politik med mæglingsforslaget, så skal der skabes et helt nyt grundlag, så skal vi på mange måder begynde forfra. Det er det sørgelige perspektiv ved den måde, regeringen har grebet den indkomstpoltiske opgave an på. Alle de problemer, det trækker med sig, alle de vanskeligheder, som vi hermed kommer til at stå over for, ønsker vi at få grundigt belyst under det udvalgsarbejde, som nu skal i gang, for at vi dermed også kan få et grundlag for at få formuleret det, som må være den videre vej frem, en vej frem imod en økonomisk udvikling af en helt anden karakter end den, der her lægges op til.

Ninn-Hansen (KF):

For nogle uger siden var repræsentanter for